

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af toldloven.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 55) findes i tidenden sp. 1154, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 439).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Mads Eg Damgaard: Årsagen til det forbehold, vi på vort partis vegne har givet udtryk for i betænkningen, er de forhold inden for frugt- og grøntsagsområdet, som i detaljer er påpeget af Grösserer-Societetet i en henvendelse til udvalget.

Jeg skal ikke her komme ind på de nærmere enkeltheder i disse spørgsmål, men pege på, at vi fra mit partis side godt kunne befrygte, at toldsatser og indførselsterminer kan medføre en vis prisstigning for forbrugerne.

Da imidlertid Grösserer-Societetets forslag er blevet afvist af finansministeren, har det ikke været muligt at komme igennem. Og da vi i øvrigt kan tilslutte os lovforslaget med de stillede ændringsforslag, kan vi meddele, at vi vil stemme for lovforslaget som helhed.

Buchart Petersen: Finansministeren har stillet 2 ændringsforslag til lovforslaget, og jeg vil gerne lige komme med et par bemærkninger angående den opfattelse, vi har haft under udvalgsbehandlingen.

I ændringsforslag nr. 1 til § 1 står der, at i den under nr. 13 foreslåede affattelse af kap. 8, best. 4, indsættes efter punkt c.: „d. 18 pct. af værdien, dog mindst 24 øre pr. kg“ osv., ikke som nu 40 øre. Og ifølge ændringsforslag nr. 2 til § 4 tilføjes efter 2. pkt.: „Finansministeren kan træffe tilsvarende bestemmelse for kartofler . . ., der efter Danmarks tilslutning til De euro-

paiske Fællesskaber indføres fra disses medlemslande.“

Bemærkningerne til det første er følgende: der åbnes mulighed for at nedsætte tolden på æbler til fremstilling af æblemest til den hidtil gældende toldsats på 18 pct., dog som sagt mindst 24 øre. Ved dansk indtræden i EF vil såvel den ydre som den indre toldtilpasning for æbler til den nævnte anvendelse herefter ske ud fra denne toldsats. Men det er værd at bemærke stadig væk, at ændringsforslaget er tiltrådt af Erhvervsrådet for Gartneri- og Frugtavl.

Til det sidste vil jeg gerne sige, at som det fremgår af betænkningen, er det oplyst, at de nugældende importrestriktioner vedrørende kartofler kan opretholdes uanset Danmarks eventuelle indtræden i fællesmarkedet. Ved forslaget åbnes der mulighed for, at finansministeren kan bestemme, at tolden af kartofler, der indføres fra EF's medlemslande, svares efter den hidtil gældende toldsats, nemlig fri i tilfælde af, at de kvantitative indførselsrestriktioner opretholdes efter Danmarks eventuelle indtræden i EF.

Jeg skal da på det varmeste anbefale hurtig behandling og vedtagelse.

Niels Jørgen Nielsen: Også jeg skal anbefale såvel ændringsforslagene som lovforslaget som helhed.

Det første af ændringsforslagene går jo ud på, at importen af æbler stilles lige med importen af pærer, og at der altså skelnes mellem æbler direkte til konsum og til industriel brug. Det vil nok være rigtigt at tage dette hensyn, som det sker ved ændringsforslaget.

Det andet ændringsforslag drejer sig om kartofler. Her gør der sig ganske specielle forhold gældende, idet fællesmarkedet endnu ikke har gennemført nogen ordning vedrørende kartoffelsektoren, og så længe det ikke er tilfældet, anerkender man i fællesmarkedet nationale beskyttelsesforanstaltninger. Derfor er der mulighed for, at vi kan opretholde de nugældende kvantitative importrestriktioner på dette område. Hvis de uden videre faldt bort ved vor indtræden i fællesmarkedet og der ikke i løbet af de 5 overgangsår bliver gennemført nogen fællesmarkedsordninger for kartoffelomsætning, kunne Danmark komme til at stå i

[Niels Jørgen Nielsen.]

den situation, at medens andre fællesmarkedslande havde nationale beskyttelsesordninger på dette område, lå det ganske frit for Danmarks vedkommende. Der skabes nu ved det ændringsforslag, der er stillet af finansministeren, forudsætninger for, at vi kan opretholde den nuværende ordening og dermed få en ligestilling med andre fællesmarkedslande, hvad jeg mener er rigtigt både set ud fra erhvervsmæssige og fra samfundsmæssige interesser.

Jeg vil derfor gerne anbefale disse ændringsforslag og lovforslaget som helhed.

Erik Hansen: Nu da det udvalgsarbejde, som sædvanligvis finder sted mellem første og anden behandling, er afsluttet, efter at næsten hele ugen har måttet tages i brug og man næsten var på vej til at tage hul på den kommende uge også, må vi sige, at lovforslaget er blevet forskønnet.

Tidligere ordførere har omtalt ændringsforslaget vedrørende kartofler, og dertil kan jeg føje, at det måske virkede lidt foruroligende, at der i det oprindelige lovforslag ikke var taget hensyn til, at man i fællesmarkedet ikke har en speciel ordening vedrørende kartofler.

Jeg vil gerne sige vedrørende det første ændringsforslag, der drejer sig om de gartneriprodukter og frugter, som bruges i konserverindustrien, at vi dér for æblernes vedkommende er kommet ind på et lidt mere realistisk grundlag ved, at man har foreslået mindsteafgiften nedsat fra 40 øre pr. kg til 24 øre pr. kg, men det er nok et spørgsmål, om den foreslåede nedsættelse er tilstrækkelig. Jeg tror nok, at når det drejer sig om disse ting, burde man, når man lægger en afgift på, sørge for, at den afgift, man lægger på, vejer med samme tyngde på det færdige produkt som på råvaren. Jeg er bange for, at tager man ikke højde for disse problemer, er det eneste, man får ud af det, at den videre forarbejdning af råstoffet foregår i de lande, som ikke har den toldbehæftelse, som er foreslået.

Jeg vil også gerne gøre en bemærkning til det, som står i sidste afsnit i betænkningen vedrørende ændringsforslag nr. 1, hvor ministeren gør opmærksom på, at forslaget er tiltrådt af Erhvervsrådet for Gartneri og Frugtavl. Jeg synes i og for sig, det

er udmærket, at ministeren står på en god fod med erhvervsorganisationerne, men jeg er da spændt på, om det er noget nyt, ministeren her er inde på, at det, han foreslår i folketinget, har han fået accept af hos erhvervsorganisationerne. I så fald er jeg da sikker på, at vi vil opleve mange mærkelige ting i den kommende tid. Nu er det ikke sikkert, at det er ministeren, som har været fødselshjælper i denne sag, det kan jo være andre.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale de af ministeren stillede ændringsforslag og lovforslaget som helhed.

Maigaard: Det er jo, som vi var inde på ved første behandling, den første forberedelseslov til den eventuelle indtræden i fællesmarkedet, og jeg synes derfor, at det har været lærerigt at se den måde, lovforslaget er kørt igennem på. Jeg har ikke noget som helst at indvende mod den måde, udvalgsarbejdet er blevet ledet på af udvalgets formand, men vilkårene for det har været meget specielle og, synes jeg nok, lærerige. Lad mig pege på et par ting.

Lovforslaget er blevet bearbejdet i en sådan hast, at nogle partier ikke har kunnet deltage i udvalgsarbejdet vedrørende afgørende punkter. Vi kunne ikke deltage, da deputationerne kom første gang, og det radikale venstre kunne ikke deltage i lørdagsmøderne, så stærkt er det gået.

Lad mig dernæst pege på, at udgangspunktet for bestemmelserne i lovforslaget vedrørende kartofler, nemlig at de kvantitative restriktioner for kartofler ikke kunne opretholdes, fandt man ud af under behandlingen måtte laves om, således at loven fik et andet greb.

Lad mig for det tredje pege på, at der ganske vist er forhandlet med én af erhvervsorganisationerne, men der er ikke forhandlet med alle erhvervsorganisationer, sådan som ministeren burde have gjort det.

Og lad mig som en fjerde lille ting sige, at godt nok kan man ved forskellige lejligheder være hurtig i hovedet, men når man f. eks. skal læse ministerens svar, et 10 siders bilag, på 5 minutter i udvalget, inden arbejdet går i gang, så stilles der større krav end i alt fald mit lille hoved kan holde til.

Man kunne selvfølgelig sige, at de ting,

[Maigaard.]

Jeg her har peget på, hver for sig er til at leve med, det er jeg ikke uenig i, men tilsammen synes jeg, at de gør, at sagsbehandlingen har været betænkelig, og jeg synes, at uanset hvilken stilling man så har til fællesmarkedsspørgsmålet, varsler det ilde, at en fællesmarkedslov jages igennem på den måde, som tilfældet har været her.

Det kommer tydeligt frem i den måde, som konservesindustrien og mostfabrikanterne er blevet behandlet på i forslaget. Problemet er jo det, at der skal være told på æbler til æblemest, og det er således, at halvdelen eller en tredjedel af den æblemest, der fremstilles her i landet, fremstilles af koncentrat, altså af varer, der importeres til Danmark. Der bruges mellem 15.000 og 20.000 t æbler herhjemme fra, men der kunne bruges mellem 25.000 og 30.000 t, hvormed man kunne erstatte koncentratet, hvis der ikke var told på de æbler, der skal importeres. Derfor mener jeg, at der er en gartneriinteresse i, at tolden trappes ned, fordi det vil give mulighed for, at flere danske æbler bruges til æblemosten, og der er også en interesse heri fra mostpresseriernes side, fordi de er interesseret i en kapacitetsudvidelse. Men en kapacitetsudvidelse forudsætter stabile leverancer af æbler, og tolden hindrer den stabile leverance, i alt fald på det høje niveau. Jeg mener altså, at der er både en gartneri- og en mostfabrikantinteresse i at få sænket tolden. Der er ikke tale om, at der er en modsætning her, begge erhverv er interesseret i det. Men det er gået så stærkt, at man i ministeriet ikke har haft blik for denne side af sagen, og man fastholder en told på æblerne, som vil vanskeliggøre mostpresseriernes omstilling ved en eventuel indtræden i fællesmarkedet. Jeg er sikker på, at hvis man havde haft tid til tænke sig om og forhandle med erhvervene, var tingen blevet rettet, men fordi fællesmarkedspresset har været så stærkt og det er gået i sådan et jag, er der sket denne fejl. Det gælder altså også, at europæisk hastværk er lastværk.

Så vil jeg godt sige et par ord om lovfor-slaget § 4. Vi drøftede ved første behandling dette, at loven kun skulle virke ved en eventuel indtræden i fællesmarkedet, og der var i udvalget enighed om, at det kunne man godt udtrykke i lovteksten, hvis det

ellers var muligt efter lovkontorets bedøm-melse af sagen. Så sker der det morsomme, at selv om vi altså i udvalget er enige om, at denne eventuelitet godt kan udtrykkes i lovteksten, så meddeler lovkontoret, at det er teknisk uhensigtsmæssigt, og så falder alle tinsoldaterne på plads. Jeg synes, det er for ringe, at man ikke kan bede lovkontoret om at udforme § 4 på en sådan måde, at den udtrykker det, der var bred enighed om i udvalget. Jeg synes, at vi lader eksperterne og embedsmændene jage for meget med os, hvis deres svar med hensyn til, hvad der er hensigtsmæssigt og ikke hensigtsmæssigt, afgør den form, loven får. Når der er enighed i udvalget om, at eventueliteten skal udtrykkes, så må man kunne bede de herrer jurister om at udforme loven sådan, at det fremgår af den.

Jeg har altså peget på to ting i lovfor-slaget, som jeg synes er dårlige. Jeg har peget på mostfabrikanterne, og jeg har peget på § 4's udformning, og hvis disse ting ikke ændres inden tredje behandling, vil vi ikke medvirke ved lovens gennemførelse.

Finansministeren (Grünbaum): Det er jo forståeligt, at SF ikke har nogen særlig lyst til at medvirke ved et forslag, som tager sigte på en ordning, der skal træde i kraft ved Danmarks eventuelle indtræden i fællesmarkedet. Men jeg vil gerne sige med hensyn til det spørgsmål, der sidst blev rejst her, om i § 4 at indsætte ordet „eventuelle“, at det er rigtigt, at det er blevet frarådet af lovkontoret, det hører ikke hjemme i en lovtekst. Ved første behandling blev spørgsmålet jo også rejst, og der blev henvist til, at man ikke i fremsættelsestalen havde sagt „eventuelle“. Jeg kunne ikke den pågældende dag få tid til i farten at læse talen igennem, men det står altså i fremsættelsestalen. Der står udtrykkeligt et sted: „... fastsat på en sådan måde, at de ikke medfører prisstigninger for varerne ved Danmarks eventuelle indtræden i EF“. Det står ganske klart i fremsættelsestalen, og det er jo også en forudsætning for hele denne lovgivning, hvad ingen vel er i tvivl om. Vi synes altså ikke, det er noget stort eller principielt afgørende spørgsmål, der er rejst her, og jeg er i hvert fald enig med lovkontoret i, at det ikke hører hjemme i en lovparagraf at skrive „eventuelle“, når det

[Finansministeren.]

fremgår af hele forelæggelsen af lovforslaget, at det forholder sig sådan.

I øvrigt vil jeg gerne takke for behandlingen her. Jeg forstår altså, at samtlige partier bortset fra SF kan tiltræde.

Må jeg sige med hensyn til kartoflerne, at det, der nu står i ændringsforslaget, betyder ikke, at regeringen dermed har sagt, at importreguleringen skal opretholdes på det pågældende område, men, som det rigtigt blev udtrykt, at den kan opretholdes. Jeg vil gerne sige her ved anden behandling, at det er regeringens opfattelse, at man kan ikke have både-og, man kan ikke både have en toldsats på denne import og en importrestriktion. Man må vælge, og i det tilfælde, at importrestriktionen ikke kan opretholdes, må toldsatsen naturligvis gå ind igen, men så længe importrestriktionen bruges, vil denne toldsats ikke blive sat i kraft. Det er en sådan hjemmel, der indføres efter det ændringsforslag, der her er stillet.

Maigaard: Jeg har tre bemærkninger til finansministeren. Den ene drejer sig om dette med eventualiteten. Jeg gentager over for finansministeren, som jeg sagde det i udvalget, at jeg er ligeglad med, om ordet eventuelt forekommer. Jeg ville gerne have, at man bad juristerne om at udtrykke eventualiteten på en eller anden måde, som de nu kunne finde ud af. Jeg hænger mig ikke i et ord, jeg ville bare gerne have denne eventualitet frem, men det har man ikke villet. Man har bøjet sig for juristerne; de siger: det kan ikke være sådan, og så bøjer man sig, det er det, der undrer mig. Jeg mener, at man måtte kunne sige: der er i folketingsudvalget enighed om, at eventualiteten skal udtrykkes, gå så hen og lav det! Det var det ene.

Det andet er, at ministeren har ret i — og det har jeg sandelig været opmærksom på — at der er varieret sprogbrug både i fremsættelsestalen og i bemærkningerne til lovforslaget. Nogle steder står der Danmarks indtræden, andre steder står der eventuelle indtræden, men den bemærkning, jeg tog frem, lød således — jeg citerer nu fra fremsættelsestalen.

„Det er derfor foreslået i lovforslagets § 4, at finansministeren kan bestemme, at tolden for de af toldforhøjelserne om-

fattede varer i tiden indtil Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber, dvs. den 1. januar 1973, svares efter de hidtil gældende satser.“

Det var den bemærkning, jeg tog frem, og jeg synes nok, der skal et bredt bryst til at aflevere den, men det har finansministeren øjensynligt.

Og så til sidst: finansministeren siger, at det er svært for os at medvirke ved en forberedelseslov med henblik på fællesmarkedet. Nu vel, men jeg må sige, at regeringen gør det meget, meget nemmere, f. eks. med lovforslaget her, fordi det sagligt ikke kan holde. Der er fremført megen kritik omkring mosten og æblerne og alt det dér, og det, regeringen har lavet, kan ikke holde, og så er det nemt at stå af. Når de oplysninger, man kan få ved at læse papirerne og ved at ringe ud i byen og snakke med erhvervsfolkene, så åbenbart viser, at der er begået fejl, og at disse fejl netop skyldes tempoet, er det ikke svært at sige nej.

Finansministeren (Grünbaum): En formulering af en lovparagraf er jo ikke nogen bemærkning, og det, jeg har sagt, er kun, at det ikke kan stå i selve lovteksten. Det må være tilstrækkeligt, at man i ministerens fremsættelsestale bruger udtrykket „eventuelt“, det må være fuldt tilstrækkeligt for folketinget. Fremsættelsestalen indgår jo som en del af lovgivningen.

Så skal man også lige, når man vurderer dette lovforslag, tænke på, at det, vi tager stilling til her, er en overgangsordning, der afvikles over en periode på 5 år. Det er ikke sådan, at man nu griber ind med nye restriktioner, heller ikke for så vidt over for konservesindustrien. Det er ikke sådan, at man kommer og siger: nu skal vi lægge nye store byrder på forbrugerne og på industrien. Det synes jeg er noget meget væsentligt. Det, lovforslaget tilsigter, er, at der ikke lægges nye byrder på forbrugerne og industrien, men man siger, hvad jeg finder helt berettiget, at dette erhverv, altså fortrinsvis gartnerierhvervet, må have samme rimelige behandling som andre erhverv, og det vil sige, at hvis vi går ind i fællesmarkedet, må man kunne tage en overgangsordning, hvor man ikke får bedre vilkår ved indgangen, men heller ikke ringere vilkår, og så en aftrapning over 5 års perioden. Det

[Finansministeren.]

er det, der sker. Der er altså ikke tale om, at dette lovforslag lægger nye byrder på forbrugerne eller på erhvervslivet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, §§ 2 og 3, ændringsforslag nr. 2 og § 4, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af ligningsloven.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 1) findes i tidenden sp. 343, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 367).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Hans Lund: På den socialdemokratiske gruppes vegne skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse og naturligvis med de ændringsforslag, som finansministeren har stillet.

Vi finder det rimeligt, at man har ændret reglerne med hensyn til længstlevendes beskatning, og vi finder det også rimeligt, at man gør forsøg på at ændre de regler, der hidtil har været gældende for ikke-selvangivere. Det har været sådan, at man har fremlagt lister, som vel nok aldrig er blevet

set af nogen, men nu har man indført den regel, at man tilskriver hver enkelt, hvad indkomsten skønsmæssigt er ansat til. Jeg tror faktisk, det har stor betydning, at de pågældende skatteydere får en sådan meddelelse. Måske virker det lidt moralsk oprustende, så de bringer deres forhold til skattevæsenet i orden.

Det konservative folkeparti har foreslået en forhøjelse af standardfradraget i ejendomsskemaet, som man ønsker ændret fra 2.000 kr. til 3.000 kr. Det siger jo en lille smule, at det konservative folkeparti står som eneforslagsstiller. Hvis der havde været lidt borgerligt kød på det, er der ingen tvivl om, at de radikale og venstre havde støttet forslaget, men det ligger jo sådan, at man først og fremmest har tænkt på de ejendomsbesiddere, der har de større parcelhuse, parcelhuse over 200.000 kr. i ejendomsskyld. Det er noget, der siger sig selv, at vi må afvise det ændringsforslag, som de konservative her er kommet med, bl. a. fordi det ikke dækker det, som er tanken med det. Man siger, at vedligeholdelsesudgifterne er steget betydeligt, siden vi fik standardfradraget på de 2.000 kr. Det kan også godt siges, men udgifterne er jo også steget for de parcelhusejere, der har ejendomme under 200.000 kr. i ejendomsskyld, og dernæst er udgifterne også steget for de mange lejere, som selv må afholde deres vedligeholdelsesudgifter.

På socialdemokratiets vegne skal jeg i hvert fald anbefale, at man stemmer imod det konservative forslag.

Lembourn: Ved første behandling af ligningslovforslaget sagde jeg, at det konservative folkeparti kunne tilslutte sig dette forslag. Vi kan også tilslutte os ændringsforslagene. Men jeg nævnte to forhold, som vi gerne ville have ændret samtidig.

Det ene var problemet med de fiktive indkomster, som fremkommer ved, at man nedbringer gælden i huset og derved oven på sin reelle indkomst skal lægge en papirindkomst, som man bliver beskattet af. Dette synspunkt, som vi altså rejste her, mødte ikke nogen velvilje. Mit parti fremsætter andetsteds et ændringsforslag herom.

Det andet punkt, jeg nævnte, drejede sig om standardfradraget for vedligeholdelse, og heller ikke vore ønsker her har mødt nogen